

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

El fracàs de la mordassa pressupostària

El Govern incompleix sense dissimular la Llei d'estabilitat, aprovada per DA el 2014

El dia 20 de desembre del 2017 va quedar ben demostrat al Consell General que la Llei d'estabilitat financera, que DA va votar en solitari el 27 de novembre del 2014, no funciona.

El ministre Jordi Cinca, que la va defensar davant el Consell el dia 18 de setembre del 2014, és el primer que no la compleix. Fa tres anys que incompleix l'objectiu de la despesa màxima. Any rere any la supera amb escreix.

Tres anys després de lloar-ne les virtuts, ell i Toni Martí venen a dir que s'ha de modificar.

El 18 de setembre del 2014, intervenint davant el Consell General en el debat de presa en consideració de la llei de DA, vaig manifestar la nostra discrepància amb aquella iniciativa destinada a emmordassar l'actuació pressupostària del Govern i el control del Consell General.

Els progressistes no compartim ni compartim els objectius d'aquella llei perquè representava un atac a la separació de poders i a la delimitació de competències entre les diferents institucions.

No la vam votar perquè era una il·lustració de les teories dels economistes neoconservadors que assimilen les institucions polítiques de base democràtica amb la producció de grans dèficits pressupostaris, per la qual cosa volien no solament emmordassar, sinó també guillotinar les competències del Consell General en matèria financera i fiscal. Es pretenia sense embuts mutilar el dret de les properes legislatures a modular

la fiscalitat del país.

Era, a més, una còpia matussera de la Ley orgánica espanyola "de estabilidad presupuestaria y sostenibilidad financiera" d'abril del 2012. Aquí mana Espanya!

La llei, que no funciona, i que el ministre de Finances confessa que no pot respectar, va ser volguda i pensada per limitar la imposició directa. Aquesta llei és, ho vaig exposar davant el Consell General, una barbaritat.

Les preferències dels ciutadans varien al llarg del temps.

El nostre text és una còpia de la llei espanyola del 2012: aquí mana Espanya!

La mala política fiscal ha fet que la UE ens posi a la llista 'grisa' en matèria tributària

---

El sistema democràtic permet que, de manera periòdica, els ciutadans manifestin lliurement aquestes preferències, tot escollint els seus representants polítics. Cada govern pot triar quines despeses vol dur a terme i amb quina combinació d'impostos les finança. Limitar el pes dels impostos directes de l'administració general per llei, quan precisament es vol garantir la sostenibilitat de les finances públiques, és absurd.

Els impostos directes tenen

un comportament anticíclic molt més important que els impostos indirectes. En un context de creixement econòmic, per tant, la seva recaptació creix més que l'economia, fet positiu des d'un punt de vista econòmic. A més, aquest creixement és automàtic, és a dir, sense necessitat d'incrementar els tipus impositius; per l'evolució de rendes o beneficis, la recaptació augmenta.

Un exemple clar de la diferència entre la legalitat i incidència real dels impostos la tenim amb el que va succeir amb l'aprovació d'un tipus reduït en l'IGI per a les estacions d'esquí i per al centre termolúdic. Una baixada en el tipus d'IGI no va implicar una baixada en el preu final pagat pels consumidors, perquè en termes econòmics la baixada va beneficiar només les empreses, tot i que legalment la quota d'IGI suportada pels consumidors era més baixa.

Tres anys després, pensant que som tots uns desmemoriats, manifesten, amb tota la barra, que la llei no funciona i que ells mateixos la incompleixen sense cap mirament.

I ho manifesten quan, el 5 de desembre del 2017, la seva mala política fiscal ha comportat que la Unió Europea ens posi en una llista *grisa* de països que no són lleials en l'aplicació dels tributs.

Les seves exempcions, esclertes i derogacions a l'impost sobre la renda han comportat que Andorra hagi perdut credibilitat i sigui considerat un país que no compleix els seus compromisos.